

Sessions necrològiques

JESÚS GONZÁLEZ MERLO (1926-2017). *IN MEMORIAM*

Xavier IGLESIAS i GUIU

Acadèmic numerari. Catedràtic jubilat d'Obstetrícia i Ginecologia. Facultat de Medicina de la UB.

El Professor Jesús González Merlo ens deixà, a Barcelona, el dia 11 d'Octubre del 2017. Havia nascut a Alcázar de S. Juan el 1926, ciutat que el nomenà fill predilecte. Vaig conèixer al Dr. González Merlo l'any 1962 amb motiu del congrés de la AGE (Asociación Ginecológica Española) que es va fer a Las Palmas i Tenerife, també al Dr. Eduardo Díez Gómez (Lalo) i al Dr. Heraclio Martínez (catedràtic jubilat de la Universitat de Saragossa). En aquells dies ja s'estava preparant per fer oposicions a càtedra d'Universitat. Havia decidit que la seva seria la carrera universitària. El seu primer model fou el Dr. Arcadio Sánchez, un gran cirurgià ginecològic que, en aquell temps, irrompia a la sala d'operacions amb un puro a la boca convençut que el fum del tabac desinfectava l'ambient. El seu altre model fou el Prof. José Botella Llussià, catedràtic de la Complutense de Madrid i Rector d'aquesta mateixa Universitat i en la Clínica del qual es formà fins que es traslladà a Barcelona.

Amplià estudis a Heidelberg (Alemanya) formant-se en Colposcòpia i en Anatomia Patològica ginecològica estimulat pel Dr. Francisco Nogales, patòleg de la Clínica Universitària del Dr. Botella. Allí conegué al Dr. Manolo Márquez que també es formava amb en Nogales; d'allí en sortí una gran amistat entre els dos i a l'arribar a Barcelona entrà al seu equip com a indiscutible patòleg.

El Dr. Heraclio Martínez, que estava en l'equip de guàrdia del Dr. González Merlo a Madrid, un dia li presentà una noia andalusa, Trini (Quesada, Jaén), estudiant de Medicina i residenta en un Col·legi Major de Madrid. S'enamoraren, es casaren i tingueren tres fills: Laura, Jesús i Eduardo. Els dos últims van seguir les petjades del seu pare; Jesús estudià Medicina a la nostra Facultat i es formà a la Maternitat de la Vall d'Hebron, però decidí d'anar-se'n als EUA on va fer la Residència en Oncologia Ginecològica a la Mayo Clinic de Rochester i actualment és el cap de Gynecologic Oncology a la Universitat de Iowa, EUA. L'Eduardo es quedà a Barcelona i és actualment Professor Titular d'Obstetrícia i Gi-

necologia de la Universitat de Barcelona en l'equip del Prof. Josep M^a Lailla a l'hospital de St. Joan de Déu. Tots dos són membres corresponents de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. Voldria dir, aquí, que tant la meua esposa Anna M^a com jo mateix tenim una gran amistat amb la Trini.

No ens tornarem a veure amb en Jesús fins a l'any 1969 en que guanyà la càtedra d'Obstetrícia i Ginecologia de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona vacant per la marxa del Prof. Manuel Usandizaga Soraluze que va decidir anar a la Ciutat Sanitària de la Seguritat Social de la Vall d'Hebron. Aquesta càtedra era cobejada també pel Prof. José Antonio Clavero Núñez, gendre del Prof. Botella de Madrid que fins i tot va venir un dia a Barcelona a prendre mides del Servei. Finalment en Clavero es decidí per Salamanca i no es presentà a Barcelona. El Dr. González Merlo va prendre possessió de la càtedra i d'una de les clíniques universitàries del nostre hospital situada al costat de la del Prof. Emili Gil Vernet que regentava l'altra càtedra i l'altra clínica.

La seva arribada coincidí amb la reorganització de les estructures de l'hospital portades a terme pels Professors Pera i Rozman i executades pel Prof. Miguel Ángel Asenjo. En Jesús s'integrà de ple en la modernització de les distintes clíniques que han sigut la clau del gran nivell assolit per aquest hospital tant a nivell nacional com internacional. A la mort del Prof. Gil Vernet accedí a la seva vacant el Prof. Víctor Conill i Serra que estigué entre nosaltres durant uns cinc anys fins que es traslladà a la càtedra d'Obstetrícia i Ginecologia de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona. En aquests anys s'aconseguí la fusió de les dues clíniques integrant les diferents seccions cadascuna d'elles entre sí per evitar duplicitats i economitzar les despeses. Aquest impuls d'en Jesús fou crucial per dur a bon port la reorganització.

El Dr. González Merlo fou President de la SEGO (Sociedad Española de Ginecología i Obstetricia) y col·laborà

en el canvi de la seva estructura que passà de ser una agrupació (Agrupación Ginecológica Española) a aquesta moderna societat que és la SEGO.

Com a docent era un professor excel·lent; tots els seus alumnes recorden les seves classes: serioses, molt ben preparades i d'un altíssim nivell. Han estat molt importants les seves obres d'Obstetrícia i Ginecologia emprades per estudiants de moltes altres universitats.

El nivell científic ha estat extraordinari amb l'organització de cursos i congressos on venien obstetres i ginecòlegs d'arreu. Les publicacions han estat molt nombroses.

D'aquí han sortit una sèrie de catedràtics: Javier Ausín (País Basc), Esteban i Altirriba (UAB, St. Pau), Cabero (UAB, Vall d'Hebron), Xercavins (UAB, Vall d'Hebron), Laila (UB, St. Joan de Déu), Gamissans (UAB, Trias Pujol Badalona), Calaf (UAB, St. Pau), Castelo- Branco (UB, Clínic), Gratacós (UB, Clínic), Vanrell (UB, Clínic), Balasch (UB, Clínic) i jo mateix així com multitud de prestigiosos obstetres i ginecòlegs com Fortuny, Puig Tintoré, Casanova, Faus, Márquez, Cararach, Joan Ribas, Carles Ribas, Carmona, Ballescà, Miralles, Gil Vernet Hugué, Valls, Puerto, Iglesias Cortit, Magda Duran, Mimó, Urúe, Pujol Amat (endocrinòleg), Yscla, Pardina, Burzaco, García Calderón, Fuster, Zanón, Fusté, Montse Espuña, Car-

reras, Deulofeu, Caballé, Lecumberri, Massanas, Lejàrcegui i d'altres.

Com a persona ha sigut un gran treballador, sempre arribava el primer a l'hospital. Dormia poc però això sí no podies estorbar-li la seva migdiada diària. Un home educadíssim i que es desviava per cadascun dels components del seu equip. Era admirat pels seus companys de Claustre i en una ocasió el volien fer Degà però ell ho rebutjà.

En Jesús va està desassossegat uns dies amb motiu d'haver quedat vacant la càtedra de Madrid que havia estat regentada pel Prof. Jesús García Orcoyen. La càtedra sortí a concurs de trasllat entre catedràtics. Es presentaren el Prof. José Bedoya de Sevilla i Ramon del Sol de Valladolid i ensem Rector d'aquesta Universitat. En Jesús venerava al Dr. Bedoya perquè havia obtingut la plaça de professor adjunt a la Universitat de Sevilla en el servei del Dr. Bedoya però al mateix temps era molt amic de del Sol. Resulta que li va tocar d'estar en el tribunal de trasllat i el seu vot era el que decidia. Va votar al Dr. del Sol al considerar que, al ser més jove que en Bedoya, podria rendir millor a la càtedra de Madrid. Sóc testimoni de que aquest episodi l'entristí enormement.

Només em resta dir: benvolgut Jesús, descansa en pau.